

Effatha

magazín

PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

2 / 2020

*„To světlo ve tmě svítí
a tma je nepohltila“*

(Jan 1,5)

Foto 1. str. obálky: Čertova strouha, přítok Bílého Labe

Foto 2. str. obálky: Labský důl v Krkonoších

© Daniel Amcha (facebook.com/amchistan).

- 2** **Konference o evangelizaci**
- 7** **Vánoce „po gangstersku“**
Gregory Boyle
(ukázka z knihy)
- 8** **P. Raniero Cantalamessa kardinálem**
- 10** **Výslech o životě**
Jitka a Petr Šmerdovi
z „Pošukova“
- 16** **Koncert pro Mary's Meals**
zdravice Magnuse
- 18** **Boží restart**
Z knihy rozhovorů s P. Alešem Opatrným
- 21** **Blížkost v Kristu není pouhá fráze**
zamyšlení nad Biblií
- 16** **Kurzy Alfa v době koronavirové**
Moje cesta k Bohu
(svědectví Dany F.)
- 26** **Kalendář akcí**
- 28** **Čekají nás nové věci**
Ulf Ekman

Výjimečný stav?

Často obdivujeme odvahu biblických postav vykročit do neznáma. Znovu a znovu zaznívá „Zde jsem, Pane“. Ale možná nám už moc nedochází, jak nezvyklými situacemi si museli ti lidé projít.

Abram ve svém stáří slyší: „Vyjdi ze svého domu do země, kterou Ti ukážu“ – ale nedostane ani cíl, ani žádnou mapu, vyrazí s celým svým rodem i stády úplně do neznáma. Jeremiáš v mládí zaslechne: „Dal jsem tě pronárodům za proroka a... všude, kam tě pošlu, půjdeš a všechno, co ti přikážu, řekneš.“ Panna Maria přijímá nečekaně prorocké slovo anděla: „Počneš a porodíš syna.“ Celý kontext přivítání Ježíše na svět v Betlémě, který si dnes připomínáme jako idylku, proběhl způsobem tak neidylickým, že by to nečekal vůbec nikdo. A Josef dostane pokyn ve snu (kdyby si potrpěl na jistoty, asi by měl problém...); utíká s celou rodinou do Egypta a vůbec netuší, co ho tam čeká.

Nikdo z nich nevěděl, co bude dál... Bylo to vždycky „poprvé“. Zaslechli Boží slovo, ověřovali si jeho pravost – a pak šli do toho. Poslední dobou na ně často myslím, když i my jsme nuceni prožívat tolik věcí poprvé. Vláček naší víry jezdil po vyježděných kolejích, které jakoby naráz s příchodem covidu změnily rozchod.

Víra má sice v leccčems rozměr uchování, ale ne ve všem: V mnohém je život z víry naopak vysloveně průkopnický. Když jsem si během 'lockdownu' pročetla Skutky apoštolů, zaujalo mne, že tam bylo průkopnické téměř všechno. Všechno řešili napoprvé, neměli žádné manuály, žádné konzultace, aby se mohli podívat, jak se to dělalo dřív. Stejně jako my dnes si určitě říkali: „Tak tohle nepamatujeme, to jsme ještě nikdy nezažili.“

Tak jestli v tom Božím království neplatí pořád „výjimečný stav“ a to, co vypadá jako nenormální, je vlastně docela normální?

S Boží pomocí vzhůru do Nového roku!

Pavlína Bílková

V listopadu 2020 se uskutečnila další Konference o evangelizaci. Letošní ročník byl výjimečný tím, že kvůli pandemii byl organizován formou on-line přenosů z kaple Milosrdné Boží lásky Komunity Blahoslavenství v Dolanech.

KONFERENCE O EVANGELIZACI již počtvrté!

Konferenci jsme svěřili do přímlyvy nedávno blahorečeného *Carla Acutise*, italského mladíka, který zemřel v patnácti letech na akutní leukémii. Carlo silně vnímal povolání pomáhat druhým, aby objevovali blízkost Boha a krásu přebývání s Ním. Za tímto účelem používal také internet. Chápal, že to nemusí být jen prostředek zábavy a pracovních kontaktů, nýbrž i prostor k dialogu, poznání, sdílení a vzájemné odpovědnosti – není nutné nechat se jím zotročit. Věděl, že ve virtuálním světě je třeba se učit rozlišovat dobro od zla. V této perspektivě vybízel k používání sociálních sítí pro šíření evangelia a k oslove-

ní co největšího počtu lidí, aby mohli zakusit krásu přátelství s Pánem.

Papež Pavel VI. prohlásil: „Církev existuje proto, aby evangelizovala. V tom nachází svou nejhlubší identitu“ (*Evangelii nuntiandi*, čl.14). Evangelizace tedy patří v podstatě církve. Papež František k tomu dodává, že misijně pojatá pastoraace vyžaduje ochotu opouštět pohodlné pastorační kritérium „*vždycky to tak bylo*“. Vybízí nás, abychom „*odvážně a tvořivě promýšleli cíle, struktury, styl i evangelizační metody svých společenství*“ (*Evangelii gaudium*, čl. 33).

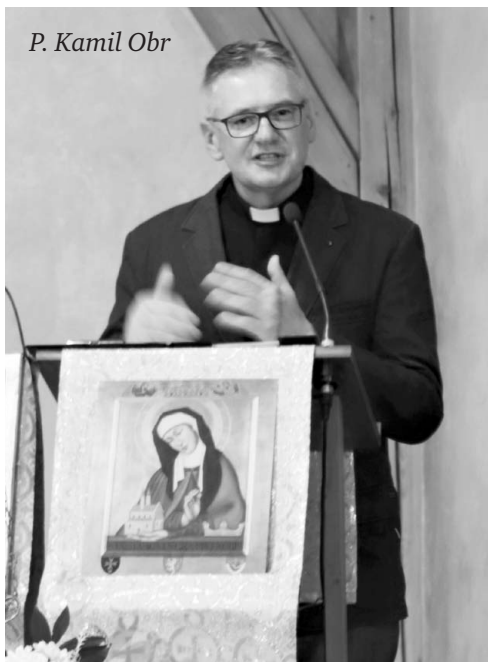
bl. Carlo Acutis

Mottem konference bylo „**Evangelizace v moci Ducha, v poslušnosti Slovu**“. Přednášející se ho dotýkali z různých úhlů pohledu i na základě vlastní zkušenosti. Nabízíme zde ochutnávku hlavních témat, ale zároveň zveme ke shlédnutí všech přednášek a workshopů na stránkách www.evangelizace.eu.

Zahraničním hostem konference byl P. **René-Luc**, u nás známý díky účasti na Konferenci v Brně a knize *Vychoval mě gangster*. Jelikož nemohl přijet osobně, byly jeho přednášky předtočené. V tématu *Evangelizace skrze podobenství* se zaměřil na sílu podobenství. Dnes potřebujeme podobenství ze současného života, abychom hlouběji pochopili svou víru a mohli ji lépe zvěstovat. P. René-Luc rozvíjí toto téma v knize *Patnáct podobenství* (nakladatelství Doron, 2020). V tématu druhé přednášky **Mohu být učedníkem, aniž bych evangelizoval?**, poukazoval na postoj mnoha křesťanů, kteří evangelizaci nechávají jen na ty „obdařené a vyvolené“. René-Luc ukazuje (v duchu učení papeže Františka – pozn. red.), že evangelizace je neoddelitelnou součástí opravdového života z víry. Na přerod z tzv. „konzervující pastorače“ v našich farnostech (zaměřených spíše dovnitř, na potřeby farníků) na pastorači misijsně-evangelizační, tzn. aktivně vycháze-

Technické zázemí konference

P. Kamil Obr

jící k lidem do světa, se zaměřil workshop *Proměna farnosti*, inspirovaný stejnojmennou knihou kanadského kněze Jamese Mallona. P. Vojtěch Koukal z Komunity Blahoslavenství, P. Kamil Obr, který je děkanem Zlíně, a dolanský farník Jaroslav Šotola nabídli své zkušenosti: a) s *Kurzem Alfa* coby účinnou formou evangelizace ve farnostech, b) s *Farními evangelizačními buňkami* (FEB), které se nabízí jako nástroj proměny farnosti, spolu s osvědčenou metodou evangelizace prostřednictvím vztahů, která je uchopitelná pro každého. Řeč byla například o *Večerní univerzitě*, což je formační aktivita pro vedoucí modlitebních společenství, o SMS (pravidelném formačně-modlitebním setkávání modlitebních společenství). Dolanští se podělili o zajímavé zkušenosti s *Farní synodou*. Součástí workshopu bylo také seznámení s *pěti základními dynamikami zdravého života a růstu farnosti* podle zkušeností francouzského kněze jménem Mario St. Pierre z Kanady.

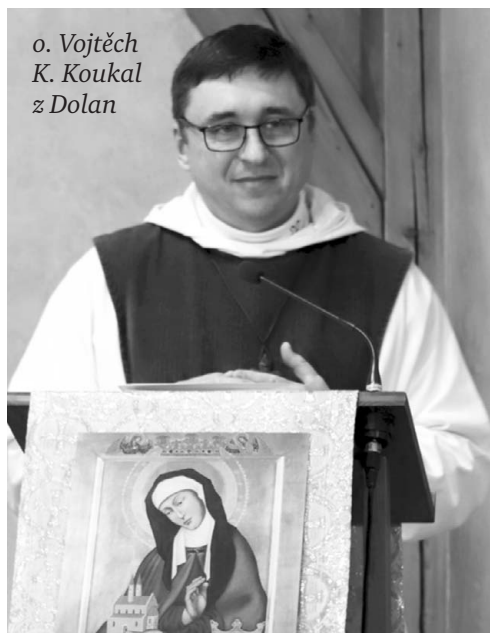
*Pavla
Petrášková*

Velice praktická přednáška sr. **Lucie Kopasové** (Komunita Blahoslavenství) **Biblické trio** představila metodu společného sdílení nad Božím slovem. Jde vždy o skupinku tří osob, které se zavážou k pravidelnému týdennímu setkávání nad Božím slovem. Setkání trvá hodinu, má svá pevná pravidla a řád. Zkušenosti ukazují, že členům tria umožňuje duchovní růst a poskytuje potřebnou oporu a stabilitu, jak říká Písmo: „nit trojitá se teprve nepřetrhne“ (Kaz 4, 12b).

Rostislav Šerý, vedoucí společenství Projekt On (farnost Valašské Klobouky), uvedl workshop **Vize pro společenství mladých dnes**. Zamýšlel se nad základními kroky, které umožňují vytvořit zdravé, fungující a sloužící společenství. Ukázal na důležitost osobní modlitby, četby Božího slova – jak toto setkání s Pánem pomáhá odhalovat Jeho plán s mým životem a přijmout Jeho vizi. O vizi pro svou službu, je pak dobré mluvit s ostatními a hledat ty, s nimiž tuto vizi mohou uskutečnit – třeba formou vytvoření určitého společenství. Vždy je však důležité naučit se rozlišovat svou vůli a Boží vůli.

Obrácení a duchovnímu růstu člověka se věnovala ve svém workshopu **Pět fází konverze** také **Pavla Petrášková**. Ukázala, že i přes jedinečnost a originalitu každého z nás můžeme cestu rozhodnutí se pro Krista a jeho následování shrnout do pěti základních fází. Pavlina povzbudivá slova o trpělivosti, odvaze, důvěře a vytrvalosti byla velkým povzbuzením pro všechny, kdo se evangelizace bojí, pro všechny, kdo se již dlouho za někoho modlí, ale nevidí výsledky, ale také pro všechny, kteří vůbec neví, jak s evangelizací začít. Již během přenosu jsme dostali mnoho krásných zpráv a lidé se ani v komentářích nestyděli sdílet svědectví o své konverzi.

V přednášce **Zlato se tříbí v ohni** se **Katka Lachmanová** dotkla situací, které bychom ve svém životě nejraději nezažili: zkoušky, krize, nemoci, poušť... Někdy i v křesťanských kruzích zaslechneme, že ten, kdo doopravdy věří, by měl mít život víceméně bezproblémový, protože Pán Bůh chce přece jen naše štěstí, hojnost všeho a uzdravení.

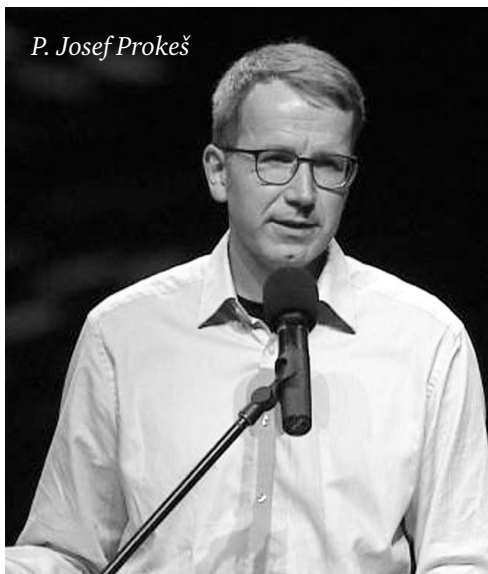

*o. Vojtěch
K. Koukal
z Dolan*

A přitom zkušeností pouště prošel i Pán Ježíš: odešel tam plný Ducha, byl pokoušen a vrátil se plný moci. Vidíme to i na příkladu biblických postav a světců, že zkoušky jsou pro naše zrání důležité, nestačí se jen modlit o Ducha svatého: tříbení je důležité právě proto, aby se v našem životě i službě projevila Boží moc. Vždyť „zlato se tříbí v ohni a v peci pokoření bohumilí lidé“ (Sir 2,5).

Nové cesty evangelizace ukázali manželé **Dagmar a Jakub Güttnerovi** ve svém workshopu *Kurzy o vztazích jako cesta k víře*. Tito manželé patří mezi dlouholeté hlavní protagonisty Manželských večerů v České republice (jakási odnož Kurzů Alfa – pozn. red.). Předností těchto kurzů je vyvážený poměr duchovního i praktického obsahu, nízkoprahovost z hlediska víry i manželského života a nenásilná formace účastníků směrem k duchovním hodnotám. Kromě zmíněných *Manželských večerů* jsou v rámci kurzů o vztazích pořádány troje další kurzy: *Příprava na manželství*, *Výchova dětí* a *Výchova dospívajících*. Jako výraz poděkování nám jeden z diváků během workshopu zaslal následující chat: *Díky Bohu za to co děláte. Kdyby něco takového existovalo před čtyřiceti lety, určitě bychom se nerozvedli...*

Na konferenci zavítal i i olomoucký **arcibiskup o. Jan Graubner**: měl pro nás krátké zamyšlení *Podněty k evangelizaci* a celebroul mši svatou. Poukázal na to, jak je důležité vytvořit prostor, kde se Bůh dává poznat, kde je možné zakusit jeho Přítomnost. To vyžaduje vyjít ze sebe. Láska na sebe zapomíná, abych viděl druhého, abych v sobě udělal místo pro toho druhého, kterého přijímá takového, jaký je, ne jakým bych ho chtěl mít. Láska mne umenšuje, aby druhý mohl růst (srov. Jan Křtitel). V rodině či ve společenství se proto snažme

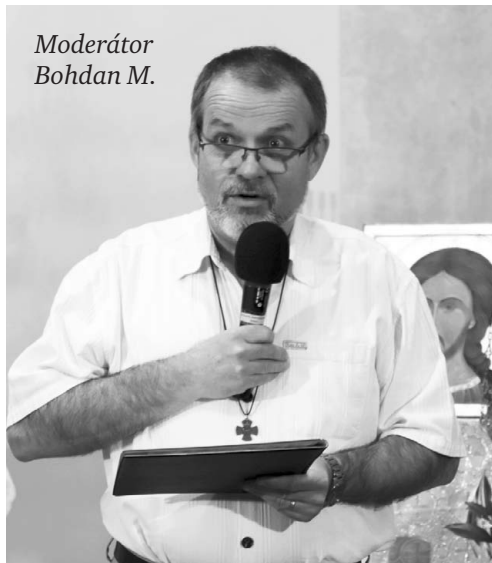
P. Josef Prokeš

žit v Ježíšově jménu. Vědomé bytí pro Ježíše je obrovskou hodnotou. Evangelizace, výchova, katecheze se pak děje v jiné atmosféře. Ostatní mohou zakoušet Boží dotek. Forma konkrétního společenství je druhotná – prvotní je toto vědomé prožívání Ježíšovy přítomnosti mezi námi.

Závěrečnou přednášku na téma *Hlásat, ale co?* připravil **P. Josef Prokeš**. Co bylo jádrem Ježíšova kázání? Odpověď najdeme u Lk, 4, 16-30. Ježíš v synagoze otevře a přečte úryvek z proroka Izajáše, úryvek o obvázáni zraněných, uzdravení nemocných, nalezení ztracených, a poté řekne: Dnes se naplnilo toto slovo. Kérygma jako jádro hlásání dobré zvěsti tedy není něco, co je třeba ke mně přilepit, ale naopak rozeznívá struny, které jsou ve mně nataženy od věčnosti. Ježíš jde do nejhlubších rovin, dokáže oslovit jedinečným způsobem mé touhy – touhy, o nichž jsem si možná myslel, že se už nikdy nenaplní... Neboj se, člověče toužící po štěstí, svobodě, dnes je ten čas!

Hlásání Ježíš svěřuje svým učedníkům – zajiště počítá s jejich nedokonalostí a slabostí.

Moderátor
Bohdan M.

Jeho kérygma to snese. Ježíš není workoholik, který se snaží všechno obsáhnout sám, ale hlásá něco, co se dělá vždycky v týmu. Své učedníky učí, že po krátkém slově hlásání má přijít gesto (uzdravování, něco z toho, co je naplněním slov proroka Izajáše). Přednáška vrcholila uvedením jedenácti zásad, které by v našem hlásání neměly chybět.

Co říci závěrem? Snad jen za celý tým organizátorů vyslovit přání, aby vám jednotlivé přednášky či workshopy přinesly inspiraci a pomohly nalézt či prohloubit vaše poslání a váš originální způsob evangelizace na tom místě, kam vás Pán postavil.

*Bohdan Mikušek a Zuzka Haikerová
(moderátoři konference)*

Hlásejte evangelium všemu tvorstvu!

Letošní Konference o evangelizaci proběhla poprvé jen v online prostoru. Výhodou bylo, že tak vstoupila přímo do obyvků, pracoven, far nebo kanceláří těch, kteří se chtěli připojit k proudu inspirací a modliteb za evangelizaci v naší zemi.

Někomu mohla svým pojetím připomínat „Boží e-shop“: přednášky a workshopy tvořili onu pomyslnou nabídku „Božích podnětů“ k hlásání evangelia. Každý měl možnost volby, vybrat si některou část z nabízeného programu. Ano, ale zůstává otázka: Můžeme si my křesťané vybrat možnost nezajímat se o evangelizaci, nijak neevangelizovat? Papež František ve své apoštolské exhortaci *Evangelii gaudium* píše: „Všichni mají právo zaslechnout evangelium. Křesťané mají povinnost hlásat jej, aniž by někoho vylučovali – nikoli jako někdo, kdo ukládá nový závazek, nýbrž jako někdo, kdo sdílí radost, ukazuje krásné obzory a nabízí lákavou hostinu.“ (*Evangelii gaudium* 14)

Vezmeme-li slova papeže Františka vážně, začneme se počítat mezi ty, jimž jsou určena. Kněží i laici, rodiny i farnosti pak objeví, že mají společnou odpovědnost za sdílení radosti z evangelia. Dnes si potřebujeme stále častěji opakovat, že evangelizovat je normální. Evangelizace by se měla stát normálním postojem křesťana, ať už svůj život prožívá ve škole, zaměstnání, rodině, společenství církve nebo veřejném prostoru, prostě všude tam, kde se nachází. Možná se v tomto ohledu potřebujeme zbavit onoho postoje e-shopu, kdy uplatňujeme své právo výběru. Dovolme Bohu, aby nám mohl sdělit, že si vybral On nás a svěřil nám bohatství evangelia.

Věřím, že letošní konference přišla uprostřed „covidové doby“ jako velká vzpruha a osvěžení. Určitě přispěla k diskusi kněží i laiků o tom, jak Ježíšovo poslání vzít vážně. Mám naději, že i nadále budou vznikat ohniska živé a přitažlivé víry. A hlavně – moc bych si přál, aby se s Boží láskou mohl potkat každý člověk!

P. Petr Bulvas

*biskupský delegát pro pastorační
v olomoucké arcidiecézi*

Vánoce „po gangstersku“

V naší partě na odstraňování graffiti pracuje tříadvacetiletý Miguel. Setkal jsem se s ním o několik let dříve během jeho pobytu za mřížemi. Byl to strašně fajn kluk. Jeho přívětivost byla o to víc do očí bijící, že on sám zažil naprosté opuštění od vlastní rodiny. A prožil tam spoustu špatného zacházení, zneužívání a strachu. Volá mi na Nový rok. „Šťastný Nový rok, G.“

„Hele, to je od tebe moc pěkný, amigo,“ řeknu. „Víš, Migueli, myslel jsem na tebe – jako na Vánoce. Cos dělal o Vánocích?“ Víím, že nemá žádnou rodinu, která by ho pozvala na svátky.

„No, byl jsem prostě tady,“ čímž myslí maličký kvartýr, kde žije sám.

„Úplně sám?“ ptám se

„Ale né,“ řekne rychle, „pozval jsem kámoše z práce – chápeš, týpky jako jsem já, co nemaj na Vánoce kam jít.“

Řekne mi pět jmen a všechno jsou to bývalí nepřátelé z cizích gangů.

„Tak to od tebe bylo vážně moc hezký,“ řeknu.

Zaujalo mě to a tak se zeptám: „No a co jste dělali?“

„Tomu nebudeš věřit, ale ... udělal jsem krocana.“ Ze sluchátka vyzařuje, jak je na sebe pyšný.

„Teda, fakt? A jak jsi ho připravil?“

„Po gangstersku.“

Je šťastný jak blecha, že se může svěřit se svým receptem. „Tak tedy, potřes ho kusem másla, posypeš spoustou soli a pepře, vymačkáš na něj několik citronů a strčíš do trouby. Chutnalo to skvěle.“

„Tak to zní úžasně,“ řeknu. „No a co jste měli kromě krocana?“

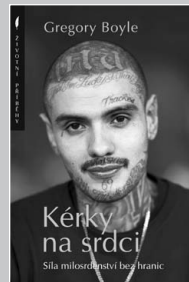
„Už nic, jen krocana,“ odpoví. Hlas se mu ztiší do šepotu. „Jo. V šesti jsme tam seděli, čuměli na troubu a čekali, až bude krocán hotovej.“

Stěží by si člověk dokázal představit něco posvátnějšího a obyčejnějšího než těchto šest sirotků zírajících společně na troubu. Celý Zákon a proroci, vše obsažené v jediném momentu v této chudé, svaté kuchyni...

Nedlouho poté vezu Miguela domů z práce. Zeptám se ho: „Jak to děláš? Chci říct, po tom všem, čím sis prošel – všechna ta bolest a utrpení – jak to děláš, že jsi takový, jaký jsi?“

Miguel mi pohotově odvěti: „Víš, vždycky jsem měl podezření, že je ve mně něco dobrého, ale nemohl jsem to najít. Až jednoho dne,“ trochu ztiší hlas, „jednoho dne jsem to objevil tady, ve svém srdci. Našel jsem... dobro. A od toho dne jsem už vždycky věděl, kdo jsem.“ Odmlčí se, pak se otočí a pohlédne na mě. „A teď už se mě nemůže nic dotknout.“

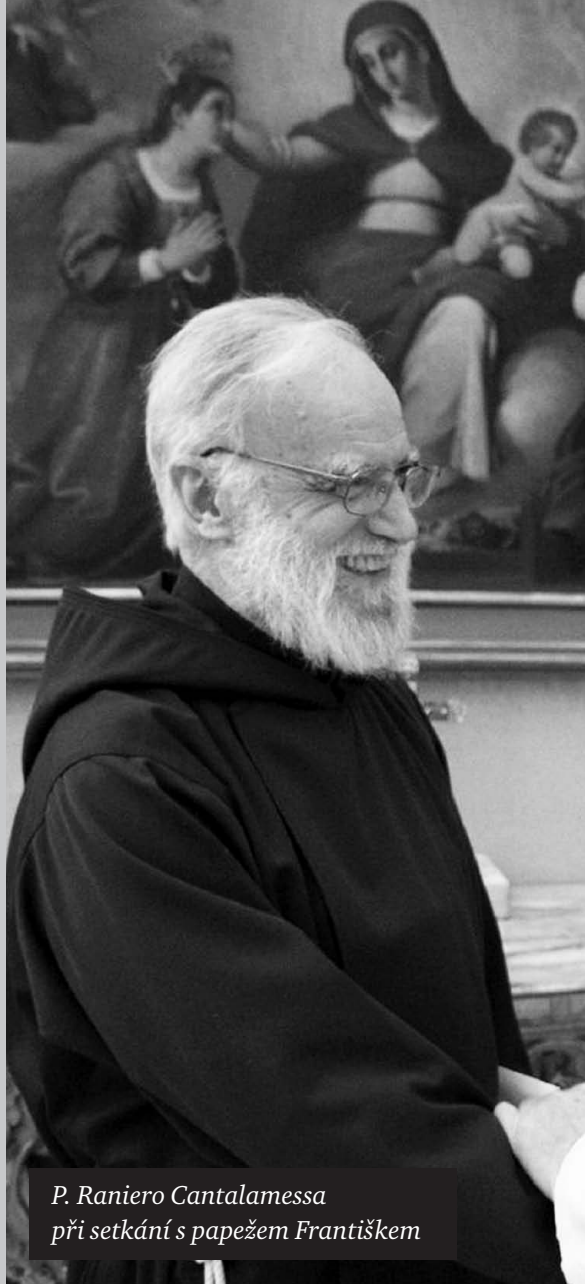
Gregory Boyle: Kérky na srdci
Paulínky 2020 (ukázka z knihy)

P. Raniero Cantalamessa kardinálem

Dne 28.11. 2020 jmenoval papež František třináct nových kardinálů, mezi nimi i dlouholetého papežského kazatele, u nás oblíbeného otce Raniera Cantalamessu. Už v devadesátých letech vedl v ČR kněžské exercicie a později byl dvakrát hostem Katolické charismatické konference v Brně. Česky vyšla i řada jeho cenných knih, některé i ve vícero vydáních, např. *Život pod vládou Kristovou*.

Své jmenování považuje za uznání důležitosti Božího slova v církvi, spíše než své vlastní osoby, vzhledem k tomu, že jeho dosavadní služba spočívala v hlásání evangelia (a na výslovné papežovo přání v ní bude pokračovat i nadále). Papež František ale vyhověl přání otce Raniera o dispens od povinnosti přijmout zároveň biskupské svěcení: „Chci zemřít ve svém kapucínském hábitu, což by mi jako biskupovi asi stěží povolili,“ uvedl v italském deníku *Avvenire*. Dále vysvětluje, že purpurový biret nijak neovlivní klauzurní styl jeho života, vzhledem k tomu, že kardinálům starším osmdesáti let nepřisluší v římské kúrii zvláštní úřady či úlohy. „Neopustím své bydliště – poustevnu Milosrdné lásky v Cittaducale poblíž Říma (v provincii Rieti), kde dělám kaplana několika klariskám. A budu pokračovat v tom, co jsem dělal jako chlapec, když jsem nosil vodu žencům na pole svých prarodičů. Změnila se ta voda – dnes přináším Boží slovo, ale také ženci, jimž sloužím a mezi kterými byli za těch čtyřicet let tři trpěliví papežové: Jan Pavel II., Benedikt XVI. a papež František“.

*P. Raniero Cantalamessa
při setkání s papežem Františkem*

Jeho setkání s Obnovou

Otec Cantalamessa vstoupil jako mladičkář do řádu kapucínů, studoval teologii a klasikou filologii. Dlouho pak vyučoval patristiku a dějiny křesťanství na univerzitě v Miláně. Jak sám uvádí, zásadní obrat v jeho životě způsobilo setkání s Charismatickou obno-

vou – (dnes je teologickým poradcem mezinárodní služby Obnově CHARIS). „V roce 1977 jsem při jednom pobytu ve Spojených státech po dlouhém odporování přijal to, co Ježíšova slova ve Skutcích (1,5) označují jako „křest Ducha“. Po křtu, řeholních slibech a kněžském svěcení to byla největší milost mého života, která obnovila a posí-

lila všechny předchozí milosti a již bych každému doporučoval. Papež František nám při každé vhodné příležitosti připomíná, že skutečná obroda křesťanského života a církve se uskuteční jedině skrze Ducha. Také jednota křesťanů může být jen Jeho dílem.“

V závěru obsáhlého rozhovoru požádali tazatelé o odkaz „kapucínského starce“ novým církevním pokolením:

„Přiznávám se, že předpovědi zdánlivě nevyhnutelného soumraku církve a křesťanství ve stále technologičtější společnosti mě trápí, ale též vedou k pousmání. Máme totiž mnohem závažnější proroctví, na které se můžeme spolehnout: 'Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou' (Mt 24,35). K novým křesťanským generacím bych rád spolu s Apoštolem zvolal: 'Ježíš Kristus je stejný včera i dnes i navěky. Nenechte se svést všelijakými cizími naukami' (Žid 13,8).“

Podle www.radiovaticana.cz
zpracovala -pb-

Výslech o životě

- **Jitka Šmerdová** (*1970) pracuje jako provozně administrativní referentka ve VAS, a.s.
- **Petr Šmerda** (*1970, zvaný Smrček) je obchodní zástupce v oboru strojírenství a stavebnictví.

Jsou manželé 28 let, mají děti Moniku, Vojtu, Jendu, zeťáka Roberta a vnučku Amálku. Žijí ve farnosti Pozoří (PošůKov), kde také hojně slouží (viz níže). Čtenáři Effathy je vidají pravidelně mezi organizátory Konference v Brně. Petr – bratr dvojčce Pavlína Pastýřkové, která v zázemí může skoro za všechno – bývá pravou rukou otce Pavla Šenkyříka v přípravách liturgie; Jitka přispívá workshopem „vlajkování“. Ve farnosti nabízí židovské tance pro ženy, věnuje se přímluvné modlitbě. S Petrem se podílejí na organizaci seminářů Život v Duchu a také... (raději už čtěte dál, všechno se dozvíte).

• *Jak a kdy asi začal tvůj život z víry?*

Jitka: Jsem z věřící rodiny a bylo pro mě přirozené chodit do kostela a dětským pohledem věřit, že Bůh je. Jako dítě jsem jezdila díky jednomu příbuzným k sestřám voršilkám. Nabrali sestřenice, bratrance, pár dětí z dědiny a přihodili i mě. Někdy jsme byli přímo u sester v Ročově, jindy na nějaké faře v Čechách nebo na Vysočině. Vybavuji si, že jsem z pobytů u sester žila celý rok a těšila se, kdy zase pojedou. Také mě napadá „teti Vojti“: Bydlela v naší ulici. Svobodná paní učitelka, která za totality nesměla učit, tak překládala, věnovala se misiím a nám dětem. Všechny tyto střípky ze života zapadají do mozaiky mé důvěry v Boží blízkost v nás. Jsem za to všem vděčná a uvědomuji si, že mám co oplácet dětem a mládeži kolem nás.

Petr: Narodil jsem se taky v katolické rodině, rodiče nás od mala vedli k víře. V dospívání jsem začal chodit v Pozořicích do spolčiča, nic mimořádného. Ale když mi bylo asi osmnáct, to už jsme chodili s Jitkou, cítilo jsme určitou nespokojenost a touhu, kterou jsme nedovedli pojmenovat. A tak jsme ještě s pár kamarády začali dojíždět za P. Josefem Chybou. Vždycky nás vítal otázkou: „Proč jste přijeli?“ A my mu nedokázali odpovědět...

Po nějaké době se naši kamarádi z Pošukova vrátili odněkud z Polska a vyprávěli nám o charismatickém hnutí, což v nás vyvolalo velké očekávání. Takže když se těsně po revoluci v naší farnosti objevila misijní skupina ICPE z Malty s Katkou Lachmanovou, bylo to velké zažehnutí, jako když hodíte sirku do slámy... Tenkrát jsme poprvé zažili vanutí Ducha svatého i jeho dary. Vznikla evangelizační skupinka, kterou vedl Josef Dvořáček (tehdy sotva plnoletý, dnes zodpovědný za organizační tým Konference v Brně – pozn. red.). Tam jsme prožívali silné momenty.

• *Ovlivnil někdo podstatně vaše hledání?*

Petr: Z kněží je to P. Vojtěch Kodet, který byl v naší farnosti krátce kaplanem (bylo mi asi dvanáct), a i když si mě asi nepamatuje, vnímal jsem, že je to Boží muž. Když mi bylo patnáct, byl to salesián P. Petr Beran zvaný „Dědeček“. Po něm v mých osmnácti P. Josef Chyba a někteří vedoucí společenství v Pozořicích: Ladislav Haiker zvaný „Lope“, Karel Koukal (dnes otec Vojtěch z komunity Blahoslavenství, Dolany), náš vrstevník Jožka Dvořáček a také moji rodiče. Nejdůležitější byli asi ti, s nimiž jsem prožil mládí. Díky Bohu za ně, že jsem je potkal.

Jitka: V dospívání to bylo spolčo u nás v Blažovicích (začali jsme hrát divadlo, abychom za totality zakryli důvody setkávání se) a poté jiné v Pošukově, kam jsem začala na kole dojíždět a kde jsem prožila svou první obnovu v Duchu svatém podle Sieverse. Kromě těch lidí, které jmenoval Petr, mě v různých životních údobích inspirovali i další lidé, například z Komunity

Blahoslavenství v Dolanech nebo z hnutí New Dawn v Anglii (rodinné pouti do Walsinghamu).

• ***Jak jste objevovali povolání do služby?***

Jitka: Jejda, asi ho objevuji neustále... Začne to nějakým impulzem a myšlenkou, která mi nejde z hlavy, a i když ji vyženu, neustále se tam vrací a vykukuje na mě za každým rohem a za každým „Slovem“...

• ***Jak to přišlo, že ses stal vedoucím ministrantů?***

Petr: Jednou pan farář hlásil, že se hledá vedoucí ministrantů. Hned po návratu domů se mě Jitka ptala, jestli bych to nechtěl vzít. Chvilku jsem přemýšlel, řekl pár argumentů, proč ne, ale hlavně se mi nechtělo. A pan farář dál vytrvale hlásil...

Asi tak měsíc poté – už jsem se chystal jít spát, když přišla Jitka ze spolča se slovy: „...holky si taky myslí, že bys to mohl dělat ty.“ To mě fakt vytočilo! Začali jsme se dohadovat, pak už i hádat kvůli jiným věcem, znáte to, ženský jsou tvrdohlaví :-). Vtom se mi ale vybavila jedna Konference v Brně, kde byl hostem Charles Whitehead. Vyprávěl tehdy, jak si ho Bůh povolal ke službě s mládeží v Anglii. Byl zrovna na dovolené u moře a Bůh k němu promlouval: „Charlesi, měl bys začít pracovat s mládeží.“ On na to: „Pane Bože, já mám dovolenou!“ A tak to šlo po celý týden.

Když se vrátil domů, biskup si ho pozval na oběd a oznámil mu, že by si přál, aby pracoval s mládeží. Charles hned souhlasil a biskup se podivil, že se ani nemíní radit s Bohem nebo s manželkou. Na to mu Charles odpověděl: „Není třeba, Bůh už za mnou přišel dřív než vy.“

Tyto myšlenky mi táhly hlavou, když jsme leželi (pohádání) s manželkou zády k sobě;

atmosféra by se dala krájet. Proto jsem se otočil a povídám: „Dobrá, ale až mě o to farář požádá osobně a pozve mě na oběd.“ Na to se Jitka otočila, popadla mě za ruku a povídá: „Kopyto, jelito, platí to!“ A šli jsme spát. V duchu jsem si říkal: „No, jestli jsem to nepřehnal, nejsem přece taková celebrita jako Charles; bude stačit, když mi to řekne, ale osobně.“ To bylo ve čtvrtek, v sobotu šla celá farnost pěší pouť do Sloupu. Cestou se ke mně připojil pan farář a povídá: „Petře, když tak přemýšlím, kdo by měl mít na starost ministranty – myslím, že bys je měl vést ty.“ Já jen něco zamumlal a dělal, že si potřebuji zavázat botu, abych se ho zbavil.

Při návratu domů v rodině říkám: „Přišel za mnou farář a hádejte, co chtěl?“ Všichni začali tleskat, ani jsem to nemusel dopovědět, protože i děcka věděli, proč bylo onoho večera takové dusno...:-)

A tak jsem se začal věnovat ministrantům. Zpočátku jsem byl celkem bezradný, jak je zaujmout. Napadlo nás podpořit ministrantské schůzky sportem. Začali jsme s kluky hrát florbal, jezdit na ministrantské olympiády a florbalové soutěže. Manželka se přidala s děvčaty z naší farnosti a na těchto akcích nám fandily, dokonce i třeba tanečními vystoupeními na křesťanské písničky, ať už v rytmu street dance nebo liturgickým tancem s vlajkami. Začalo nás postupně přibývat. A protože máme zelená trička a holky zelené sukýnky, všude se to s naším příjezdem zazelenalo, takže nám začali říkat Zelená záplava. Zvolili jsme si tedy motto „Zaplav své srdce láskou ke Kristu“...

• ***Je pro tebe zvlášť důležitá nějaká pasáž z Bible? Jaká a proč?***

Jitka: V každém období mám nějaký aktuální verš, k němuž se často vracím a je mi posilou, než ho po nějaké době vyměním za jiný „aktuální“. Ale léta už je pro mě kompasem

Petrovi „svěřenci“ z pozorické farnosti

Daniel 10: „Neboj se Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokorit ses před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena.“ To ujištění, že Bůh nám jde naproti a odpovídá na naše volání, i když to někdy hned nevidíme. Ujišťuje mě o významu přímluvné modlitby a dýchá na mě velkým pokojem a nadějí v Boží milosrdenství.

Petr: V roce 2014 jsme se rozhodli, že si vykonáme rodinnou pouť a vyrazili jsme na charismatickou konferenci do anglického Walsinghamu. V té době mě hodně trápilo, jak mladým lidem – svým dětem – předávat víru. Při jednom kázání, které měl americký kněz, konvertita, původním povoláním rapper nějaké hudební skupiny, se ho zeptala jedna ustaraná žena středního věku: „Otče, co máme dělat, aby naše děti měly víru?“ A on zvolal na celou halu: „Buďte nadšení (Kristem)! Pokud nebudete nadšení, nebudou nadšené ani vaše děti.“ Ta slova mě zasáhla... a od té doby se tak snažím žít. Až později jsem zjistil, že o horlivosti pro Krista mluví i svatý Pavel a papež František, pro mne milé překvapení :-)

• *Máš nějakého oblíbence v dějinách církve?*

Jitka: Spíše sympatizuji s každým, o kom si zrovna něco přečtu nebo zaslechnu. Často se

ale vracím v myšlenkách k lidem, které vnímám jako vzory a přímluvce: Jsou mi pak inspirací v situacích podobných těm, které prožívali i oni.

Petr: Líbí se mi současný papež František. A myslím, že se do dějin již zapsal :-)

• *Máš nějaké téma, které prochází Tvým životem jako červená nit?*

Jitka: Vděčnost... Vyjádřit by šla žalmem 23: „Vodí mě po pastvinách, občerstvuje mou duši,....“ I když není vždycky všechno „happy“, Bůh si své věrné chrání a střeží je.

Petr: Po revoluci, když nám bylo dvacet, byli jsme spolu s mou ženou zapojeni v evangelizační skupince pod vedením Josefa Dvořáčka a organizovali jsme semináře v Duchu svatém. Je to pár let, co jsme si tento seminář po letech prožili znovu a opět se zapojili do organizování těchto seminářů. Zkrátka „co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš“... :-)

• *Jak si nejlépe odpočineš?*

Jitka: Když si jako rodina sedneme na pokec kolem plechu buchet. Máme už půlroční vnučku a to je veliká radost. Baví mě taky práce na zahradě, je to pro mě relax. Pro odpočinek těla si rádi chodíme zaplavat, zatímco pro odpočinutí duše mám ráda vlajkování,

„Zelená záplava“ na akci

chválové a židovské tance. Tam dostanu sice někdy do těla, ale duše pookřeje.

Petr: Když si zajedeme s manželkou někam do lázní, kde je teplá voda. Posezení s přáteli. Rád jezdívám na charismatické setkání New Dawn do Hájku u Prahy.

• *Jaká knížka tě v poslední době oslovila a proč?*

Jitka: O prázdninách jsem si po přednášce Pavola Streža koupila pár knih o mesiánském židovství, které je vnímáno jako znamení času. Mají velikou hloubku a přesah, kterému se snažím porozumět.

Petr: Orko Vácha, *Nevyžádané rady mládeži*. Mám totiž tři děti ve věku, kdy by člověk rád poradil, ale neví, jak to udělat, aby to nebyla rada nevyžádaná :-).

• *Jaký film tě poslední dobou zaujal?*

Jitka: Ruský film *Ostrov* – režie Pavel Lungin. Pustý ostrov s několika mnichy a jednou kotelnou s kotelníkem. I když zpočátku děj moc zábavně nevypadal, zanechal ve mně hluboký dojem. Těší mě, když se na film díváme spolu s rodinou, jen když ho

vybírají kluci, tak prosím, ať to není žádná „fantasmagorie“, ať to pochopím :-)

Petr: Naposledy jsme byli v kině jako rodina na Václavu Havlovi a film se mi líbil. Hezky vykresluje Havlovu velikost, ale zároveň i jeho slabosti a selhání.

• *Jakou posloucháš ráda hudbu?*

Jitka: V podstatě si žádnou hudbu nepouštím. Náš nejmladší syn je totiž muzikant, takže poslouchám všechno, co zrovna zní naším domem. Od Smetany a jazzu na klavír přes folk, bigbít na akustice až po alternativno a punk na elektrice, který otrásá okenními tabulkami.

Petr: Pokáč, folk. Jezdím často autem a rád poslouchám chválové písně. V mládí jsem miloval křesťanské písničky Boba Fliedra.

• *Co tě těší, a co dlouhodoběji trápí?*

Jitka: Těší mě rodina, když je pohoda a vypomáháme si v různých aktivitách. A také farnost, mám ty lidi a děcka z Pošukova ráda. Trápí mě, když se pohoda a vztahy naruší a necháme se vlákat do osidel nejednoty.

Petr: Těší mě moje rodina a jsem za ni Bohu vděčný. Také jsem rád, že většinu věcí děláme s manželkou společně. Jsme rádi spolu. Je to můj nejlepší parták na světě :-). Již delší dobu nás ale trápí rozpadající se rodiny v našem okolí.

• *Co bylo v tvém životě dosud nejtěžší?*

Jitka: Uzdravit se z bolestí a strachu, které jsem prožila v dětství.

Petr: Asi vyrovnat se s tím, že jsme každý jiný. Každý se mnou nemusí souhlasit. Nemusí mě každý mít rád, nemusí být každý nadšený z toho, co dělám...

• *Co tě přitáhlo k Charismatické obnově, co tam nacházíš?*

Jitka: V osmnácti, když jsem se setkala s Obnovou, to byla touha zažít něco, co mě ujistí o Božím laskavém, odpouštějícím a milujícím pohledu na mě. Vzpomínám, že to bylo veliké dobrodružství, které prožívám při každé charismatické obnově znovu a znovu. Pozváním Ducha svatého do našich živo-

tů objevuji Jeho velikou tvořivost a rozmanitost v obdarování. Duch svatý dává nadpřirozenou kvalitu našim schopnostem, dělá z nás průtočiště milosti pro druhé. Dokáže nás měnit, přetvářet, usvědčovat, naplňovat... S manželem patříme do fanklubu Ducha svatého, jsme jeho velkými fanoušky.

Petr: Jak jsem řekl již na začátku. V mládí jsme hledali, toužili jsme a našli jsme. Cítíme se tu doma. Je pro mě např. velkým povzbuzením, když vidím, jak seminář Život v Duchu lidi povzbudí, prohloubí jejich víru nebo se některé věci v jejich životě posunou. Odměnou je pro nás i setkání s novými lidmi: jejich svědectví jsou pro nás velkým povzbuzením.

• *Jaká vidíš v Obnově úskalí?*

Petr: Že svým přemírným „nadšením“ můžeme někoho i odradit.

• *Měl bys chuť změnit některá ze svých rozhodnutí, když se díváš zpátky?*

Jitka: Nepodstatná určitě, ta mě dokáží občas dost potrápit; z těch zásadních žádná.

KONCERT PRO MARY'S MEALS

Pavel Helan

Koncem listopadu 2020 se uskutečnil v televizi Noe benefiční koncert písničkáře Pavla Helana. Na violoncello doprovázel Jan Zvěřina, koncert moderoval Michael Schmidt, kterého mnozí známe i jako moderátora posledních dvou Konferencí v Brně. Výtěžek byl věnován na Mary's Meals – mezinárodní charitativní organizaci, která zprostředkovává školní stravování v nejhudších zemích světa, kde hlad a chudoba brání dětem normálně žít a získat vzdělání.

Během koncertu zazněl i krásný video-pozdrav od Magnuse, zakladatele hnutí a autora knihy svědectví *Bouda, která krmí milion dětí*, kterého rovněž mnozí pamatujeme z Brna. Jeho aktuální slova stojí za pozornost. -kl-

Magnusova zdravice ze Skotska:

„Zdravím vás všechny, kteří si užíváte úžasný koncert. Děkuji, že takto přispíváte Mary's Meals a zároveň chválíte Boha. Díky i Pavlu Helanovi, že nás podporuje tímto krásným způsobem, že se s námi sdílí o svůj talent.

Je až neuvěřitelné sledovat, s jakou rychlostí vzrostla podpora Mary's Meals v České republice během pár posledních let. Velmi dobře si pamatuji, jak jsem přijel do vaší země v roce 2018 na Katolickou charisma-

tickou konferenci v Brně a jak jsem byl pohnut vaší dobrotou, štědrostí, touhou pomoci hladovějícím dětem. Rozšíření díla za posledních pár let u vás nám umožňuje sytit stále více dětí, za což vám ze srdce děkuji.

A tento rok, v dané světové situaci, je zajištění jídla pro hladové děti důležitější než kdy předtím. Mnohé z těchto komunit se ocitly v ještě větší bídě než předtím. Co je však úžasné – navzdory všem komplikacím nacházíme způsoby, jak jim poskytnout jídlo doma, i když jsou jejich školy zavřené.

Děláte něco úžasného – vy všichni, kteří podporujete Mary's Meals v České republice, dobrovolníci, díky nimž se to všechno děje: Všechny vaše drobné skutky lásky

umožňují něco neskutečného. Vidíme to jasně, když se setkáváme s mladými lidmi, kteří dostávali díky Mary's Meals jídlo ve škole a díky tomu dnes žijí úplně jiný život, mnohdy se stávají iniciátory změn ve svých komunitách.

Svědectví z Malawi

Před několika týdny mi při práci na počítači vyskočila na obrazovce pozvánka z LinkedIn, někdo se se mnou chtěl spojit. Zprvu jsem tomu nevěnoval pozornost, ale pak mi došlo, že vidím jméno mladé ženy Veroniky z Malawi. Kdysi patřila ke skupince dětí, jež začaly jako první dostávat v roce 2002 Mary's Meals. Byla sirotek a vychovávaly ji její starší sestry, někdy musela vydržet i celý týden, než doma měli něco k jídlu. Řekla mi, že nebýt Mary's Meals, nikdy by nechodila do školy. Ta LinkedIn pozvánka byla od někoho na pozici lektora na vysoké škole v Malawi. Právě tohle dnes Veronika dělá – učí na vysoké škole! Úžasná mladá žena, která byla

ve roce 2002 jednou z prvních, kteří dostávali Mary's Meals. A tohle je pouze jeden příklad změněného osudu. Drobné skutky lásky, které umožňují poskytovat zdarma jídla ve školách, mají moc měnit životy, jako například ten Verončin, a tím i osud její komunity, která se díky Mary's Meals začíná vymaňovat z chudoby. Děkuji vám z celého srdce... Chvála Bohu!“

**Pouhých 459 Kč stačí pro nasycení jednoho dítěte na celý školní rok.
V České republice je možné přispět na sbírkový účet 4410277 / 0100.
Veškeré informace o Mary's Meals: www.marysmeals.cz**

Boží restart...

„Viděl jsem, jak Charismatická Obnova proměňuje a naplňuje životy lidí, jak umocňuje jejich křesťanství. Na sobě jsem pak pozoroval, že moje služba lidem je prohloubená a umocněná. A to je pro kněze zvláště důležité. Ovoce Obnovy jsem ale viděl víc na lidech, kterým jsem se věnoval, než přímo sám na sobě.“ A. O.

• ***Charismatickou obnovu jste prý potkal deset let po svém svěcení, tedy v roce 1984. Kde to bylo?***

Na jedné neplánované a velmi neformální obnově, která pro mě byla velmi důležitá. Díky četbě jsem už věděl, o co jde. Jedni manželé, Poláčkovi, se skamarádili s Vojtěchem Kodetem, který byl v Plzni na vojně. Ten je uvedl do okruhu lidí kolem brněnského výtvarníka Ludvíka Kolka, autora kostela v Senetářově a velké postavy od Sv. Tomáše v Brně.

Jezdili jsme pak s dalšími na Kolkovy semináře Obnovy na jižní Moravu, na jednu

malou faru. Bývaly to výborné výlety. Ve tři ráno v sobotu vyjet z Toužimi, nabrat lidi v Plzni, dojet 50 kilometrů za Brno, tam absolvovat celý program a za tmy se vrátit zpátky do Toužimi. A v neděli mít pak nejméně tři mše. Ale šlo to! Všecko to šlo.

• ***Bylo to něco nového a to člověka nabíjí, že?***

Jo, to určitě hrálo roli. Dnes bych už takové tempo nevydržel. Byla to výživná setkání. Pro někoho byla objevením Písma. Mně dala obnovu modlitby, která už postupně zvětrávala. Ne, že bych byl v nějaké krizi, ale některé věci zeslábly, cítil jsem, že moje duchovní úroveň

se snížila. A měl jsem dojem, že už to sám ne-restartuju. Obnova mi v tom velmi pomohla. Celkově bych to mohl shrnout jako obnovu svého kněžství, která mi velmi prospěla. Pak jsme začali i sami organizovat první obnovy.

- *A přinášelo to výsledky...*

Samozřejmě. V Obnově jsme si mnohokrát vyzkoušeli, že když se lidé modlí, opravdu se něco děje. A mnoho lidí právě tyto semináře nastartovaly k aktivitě. Dodnes řada z nich pracuje pro církev. Když člověk něco dobrého zažije, má chuť to dávat dál.

- *Působíte spíše jako racionální člověk, s technickým myšlením. Charismatická modlitba hodně pracuje s emocemi, prožíváním. Jak jste se s tím srovnával?*

Ne každé prožívání mi bylo stejně blízké, to je pravda. Ale měl jsem štěstí, že jsem Obnovu nepřijímal v nějaké splašené podobě. Ludvík Kolek v Brně byl velmi slušně vzdělán v teologii... Německý kněz Ernest Sievers, který nás tak silně ovlivnil, má také jasnou strukturu, jeho seminář Života v Duchu je velmi dobře vystavěný, nejsou to jen nějaké emoce na pochodu. Pomohla mi i četba, z níž jsem toho o Obnově i darech Ducha hodně načerpal. A i díky té desetileté kněžské zkušenosti jsem nějakou bláznivost hned tak neschlamstl.

Přes kontakty ve Východním Německu NDR jsme se potkali i s jedním jezuitou, který měl zkušenosti se světovou Charismatickou obnovou, a dalšími lidmi. Díky tomu jsme nikam neulítli.

Náramně důležité byly i Charismatické konference, první se konala v Praze ještě za komunistů. Byla u metodistů v Ječné ulici. Byl to rok tuším 1986. Pak byla asi taky ještě za komunistů v Paláci kultury, v dnešním Kongresovém centru (v létě 1989

– pozn. red.). A podařila se i další neuvěřitelná věc. Ještě před svatořečením Anežky jsme dokázali vycestovat do Říma.

- *To šlo?*

Těsně před listopadem 1989 už to trochu šlo. Odletěli jsme s Michalem Slavíkem do Říma a prožili tam světové setkání Charismatické obnovy.

- *Na něj jste vyrazili cíleně?*

Ano, věděli jsme o něm. Setkání probíhalo v jednom hotelu, modlitby i liturgie se konaly ve velkém konferenčním sálu, který nebyl zařízen nijak krásně, ale účelně. Statné černošky při pozdravení pokoje, to bylo pořádné objetí! A francouzská mše s kardinálem Suenensem, prvním světovým „patronem“ Obnovy v katolické církvi, byl úžasný zážitek. Asi nikdy jsem nezažil mši v takové eleganci. To bylo úžasné. Byl tam i P. Raniero Cantalamessa, papežský kazatel (který se stal docela nedávno kardinálem – pozn. red.). Potkal jsem ho na chodbě a chvíli jsme se bavili. A pak se nemohli dohodnout, kdo komu požeňná: Já chtěl požeňnání od něj a on ode mě. Nakonec jsme si požeňnali navzájem.

- **Říkal jste, že vás na Obnově zaujalo především to, jak na lidi působí. Ale co vy? Pozoroval jste její vliv i sám na sobě?**

Viděl jsem, co s lidmi Obnova dělá, jak proměňuje a naplňuje jejich životy, jak umocňuje jejich křesťanství. Na sobě jsem pak pozoroval, že jsem neprožíval jen dobré věci v sobě a pro sebe, ale že díky Obnově je moje služba lidem prohloubená a umocněná. A to je pro kněze zvlášť důležité. Ovoce Obnovy jsem viděl někdy víc na lidech, kterým jsem se věnoval, než přímo sám na sobě.

Byla to pro mě i velká obnova kněžství. Po deseti letech bylo trochu zaprášené. Prožil jsem i prohloubení modlitby a proměnu víry v tom smyslu, že najednou méně spoléháte na sebe a více na Boha.

Se svolením převzato z knižního rozhovoru Tomáše Kutily s Alešem Opatrným: *S Pánem Bohem se žije naživo*, KNA 2020. Redakčně upravil Ignác Mucha.

Otec Aleš s otcem Vojtěchem Kodetem na Konferenci v Brně

BLÍZKOST V KRISTU

není pouhá fráze

Po více než týdnů izolace z důvodu onemocnění covidem jsem začala silně pociťovat osamělost. Chyběl mi pohled na lidskou tvář, dotek, prostě osobní blízkost s druhými. Vracela se mi otázka po smyslu toho nedobrovolného odloučení. Jistě, voláme si, můžeme se setkávat po internetu, ale člověk je tam jaksi daleko.

Začala jsem si stěžovat Hospodinu a volat k němu s prosbou o útěchu nebo nějaké světlo, protože jsem se bála, že skončím v sebelítosti. Přišlo mi vstřícné čtení toho dne: „Vy, kteří jste kdysi byli vzdáleni, stali jste se blízkými Kristovou krví“ (Ef 2,13). Vnímala jsem v tom pozvání k tomu, abych hledala v Ježíši Kristu jiný druh blízkosti s lidmi než ten fyzický. „Blízká Kristovou krví“ jsem si s celým zástupem lidí, v něm prostě nikdy nejsem sama, i když se nacházím v izolaci. Večer toho dne se k tomu přidalo další pozvání, tentokrát skrze setkání nad Bibli po Skypu. Bylo to z knihy Geneze: „Syny budeš rodit v utrpení... Eva, protože se stala matkou všech živých“ (Gen 3,16.20). Zaujal

mě komentář, že Eva je nazývána matkou i po hříchu. Tedy nic nemůže zničit povolání k mateřství, i k tomu duchovnímu – ani žádná nemoc!

Den poté se k tomu připojilo ještě slovo z listu Efesanům 3,7b: „...Bůh ve mně působí svou mocí“. Je to přece moc Boží dcery, vykoupené Kristovou krví, která může jednat v jeho jménu!

Začala jsem v těch postupných Božích pozváních vnímat, že svou izolaci – a vlastně jistou zkušenost utrpení – mohu naplnit mocnou přímluvou za druhé, kteří kdekoliv na světě trpí samotou, vyloučením a nemocí... avšak nikoli z výšin toho, komu je dobře a blahosklonně za někoho pomodlí... Smím se přimlouvat, aby se Ježíš prolomil svou láskou do jejich opuštěnosti, smutku, izolace. Uprostřed své vlastní bídy mohu jednoduše prožívat duchovní mateřství a tím se stát pro druhé „blízkou v Kristově krvi“. A konečně – mohu tak úplně nově objevovat rozměr Kristova těla – sice ne fyzicky (a těším se, až to půjde), ale o to opravdověji.

-JaS-

KURZY ALFA v době koronavirové

Člověk mění, Pán Bůh mění. To mě napadá vzhledem k aktuální situaci v naší zemi. Mnoho společenství mělo na začátku roku plány, jak začnou s kurzy Alfa nebo v nich budou pokračovat. Modlili jsme se za potenciální účastníky, sestavovali týmy a těšili se na společná setkání u dobrého jídla a přátelské hovory o jednotlivých tématech. Ale s příchodem miniaturního viru vzaly plány za své a všechno je jinak. Mnohé kurzy se musely zrušit a lidé byli zklamání. Ani pravidelné setkání organizátorů katolické Alfy na konferenci v Brně se nemohlo uskutečnit. Ale právě proto se zrodil nápad – kurzy Alfa online.

Kurzy Alfa ONLINE

Na počátku se objevily obavy, zda bude tento způsob rovnocenný s osobním setkáváním, které jsou v Alfě tak důležité. Ale první zkušenosti ze zahraničí i z naší země jsou povzbudivé. U nás v ČR proběhlo na jaře už několik online kurzů. Dokonce i sám Nicky Gumbel (spoluzakladatel evangelizačních Kurzů Alfa z Londýna – pozn. red.) byl překvapen a potěšen zájmem o kurzy na internetu, což ho utvrdilo v tom, že tento způsob komunikace je prostě řečí dnešní doby. Prohlásil: „*Nebojme se udělat krok do neznáma a dovolme Bohu, aby ukázal, jestli je to jeho cesta.*“

V jistém slova smyslu je to i jednodušší. Mnozí jsou dnes schopni používat různé komunikační platformy – ZOOM, Skype či další. Lze využít dvě řady filmové série Alfy (moderní a poutavá Alfa pro dospělé, kde jsou kromě Nickyho Gumbela dva noví průvodci – Toby a Gemma, a verze Alfy pro mládež, která je nadčasová a zábavná). Obě verze jsou registrovaným pořadatelům k dispozici zdarma buď česky dabované nebo s českými titulky, a to na stránkách www.kurzyalfa.cz. Zde je možné také najít užitečné rady, tipy i propagační materiály. Diskusi ve skupince lze rovněž uskutečnit na internetu, jen večeri si musí každý připravit sám.

Tomáš Božovský vyjádřil svou novou zkušenost slovy: „*Nejprve jsem si od online kurzu moc nesliboval. Alfa naživo se mi zdála ve všem lepší. Nakonec jsem byl příjemně překvapen, že i na dálku, přes kameru a mikrofon, je možné nezůstat na povrchu, ale pustit se i do hlubších otázek víry. A úvodní promluvy jsou opravdu povedené, za mě super. Vzhledem k současné situaci kolem covidu-19 spustíme online i další běh.*“

A co nového?

Od 1. září 2020 je novou ředitelkou České kanceláře kurzů Alfa (ekumenické) Veronika Filipová, kterou známe z KCHO – představila se nám v prvním čísle Effathy 2020, v rubrice Výslech o životě. Přejeme jí odhodlání a moudrost a vyprošujeme Boží požehnání.

Konference Alfy 2021

Vzhledem k nejisté situaci bylo rozhodnuto uspořádat **půldenní online konferenci 24. dubna 2021**. Předběžně je přislíbena účast Nickyho Gumbela a Stanislava Cinala, polského koordinátora kurzů Alfa ve vězení. Program se připravuje a bude na www.kurzyalfa.cz.

Chcete-li Alfu finančně podpořit, můžete přispět na č.ú. 2500104331/2010, variabilní symbol 682700 (dar na kurzy Alfa). Váš dar pomůže hledajícím, aby mohli prozkoumat křesťanskou víru v přátelském prostředí a možná tak našli smysl svého života – jako třeba Dana F., která napsala následující svědectví.

Renata Hronová

Moje cesta k Bohu

V létě jsem se „náhodou“ ocitla v kostele v Řepích a potkala tam Marii Svatošovou s rozzářenou Danou F., která byla pár dní čerstvě pokřtěná. Slovo dalo slovo a do pár dnů jsem měla v poště její krásné svědectví. *Katka L.*

Myslím, že na začátku mé cesty k Bohu byla jakási neviditelná, ale o to silnější Touha. Touha po procítění Toho, co nás přesahuje. Touha být Toho součástí, být uvnitř.

Vyrostla jsem v Praze v ateistické rodině. Mé znalosti křesťanství byly povrchní a plné předsudků. V době gymnaziálních studií mi byl hodně blízký buddhismus. Cvičila jsem jógu, četla Dalajlamovy knihy o morálce a o způsobu nazírání na svět z pohledu tibetského buddhismu. Bylo mi v tom dobře a dlouho mi to stačilo. Roky plynuly a já žila v domnění, že tohle je moje Cesta. Sice by bylo skvělé, když žiju v České republice, být křesťankou, chodit na mše a prožívat je, chodit ke zpovědi, prostě být součástí pulzujícího života církve, ale vždycky jsem měla pocit, že to není pro mě, že nedokážu některé věci přijmout: jsou pro mě neprirozené, byla bych neautentická, neupřímná a lhala bych. Jenže stále tady byla ta velká Touha...

Na vysoké škole jsem začala chodit na mše ke sv. Salvátoru, tedy spíše jsem chodila „na kázání“. Stále jsem ale měla pocit, že na mně musí být poznat, že tam nepatřím, že to mám jinak. Mockrát mě napadlo, abych se přihlásila na Kurz základů víry nebo na Alfou, chtěla jsem se o křesťanství dozvědět víc, ale vždy mě přemohl strach. Strach, že

se dostanu do nějaké sekty, někam, odkud už nebude cesty zpět. A roky běžely dál. Stala se ze mě hledající zvláštního druhu – ani buddhistka, ani křesťanka, osoba silně toužící po Bohu, po Zdroji. Tápající a zoufalá.

V tom zoufalství jsem poprvé v životě ucítila silnou přítomnost Boží.

V létě roku 2018 mi onemocněl táta. Jeho stav byl vážný a vyžadoval dlouhodobou hospitalizaci, po většinu času na dýchacím přístroji, bez možnosti normální komunikace. Denně jsme se s manželem střídali v nemoc-

nici, dodnes nechápu, jak jsme to mohli zvládnout. Až když jsem cítila, že jsem na dně a už nemůžu, přišel zásadní zlom. Ve

chvíli totálního vyčerpání, zoufalství a beznaděje jsem poprvé v životě ucítila silnou přítomnost Boží. Ten pocit trval chvíli, ale s jistotou jsem věděla, že nejsem sama, že jsem podepírána z obou stran Někým, kdo mě nikdy neopustí a kdo tady je, vždycky byl a vždycky bude.

Kurzy Alfa v Řepích

O Vánocích toho roku jsem pak dostala od manžela knihu *Neboj se vrátit domů* (knižní rozhovor s Marií Svatošovou), v jejímž závěru se psalo o kurzech Alfa v Praze-Řepích. Bydlím sice na opačném konci Prahy, brala jsem to ale jako Boží volání a pozvánku. Poprvé v životě mě v této souvislosti opustil strach. Řekla jsem si, že když ten kurz organizuje MUDr. Marie Svatošová, tak to snad nebude žádná sekta ani žádní blázni. A tak jsem vstoupila do velkého dobrodružství... Měla jsem štěstí, že se na kurzu sešla tak skvělá mozaika lidí – od dlouho hledajících

„V tom zoufalství jsem poprvé v životě ucítila silnou přítomnost Boží.“

a tápajících jako já, až po ty ve víře pevně zakotvených, kteří svým životem a pokojem svědčili o Boží přítomnosti. Fascinovalo mě to, moc jsem si přála cítit to jako oni, být v té hlubině. Ale mnohokrát jsem odcházela s pocitem, že mám ve všem ještě větší chaos: Byla jsem zmatená a na sebe našťvaná, že dokážu brát Ježíše jen jako moudrého učitele, nic víc... Stálo mě to i dost slz.

Zásadní pro mne byla jedna diskuze o tom, že víra je vztah. A jako každý vztah je třeba o něj pečovat. Je třeba mu ze sebe něco dát, věnovat mu svůj čas. Že víra, vztah k Bohu, ke Kristu je dynamický proces, který nikdy nekončí, jde o neustálou Cestu a přibližování se. Moc mi to pomohlo a uklidnilo mě to. Uvědomila jsem si, že pokud něco ještě neprožívám plně a nejsem úplně v hloubce, to ještě neznámá, že se časem nikam neposunu.

Od toho dne jsem se po celý rok modlila stále dokola: „Pane Ježíši, pomoz mi najít Cestu k Tobě.“ V kostele, cestou do práce, při mytí nádobí... Díky báječným lidem z Alfy jsem se přestala bát, s důvěrou jsem se otevřela Kristu a pak už vše jen přirozeně plynulo pod taktovkou Nejvyššího.

Na Alfou jsem rozhodně nešla s úmyslem nechat se pokřtít. V té době by mi takový nápad přišel nemožný a nepatřičný. Měla bych pocit, že jen něco předstírám, že jsem na povrchu. Po absolvování Alfy však bylo mé rozhodnutí vstoupit do katechumenátu tím nejpřirozenějším a nejlepším možným krokem. Dlouho jsem se nerozmýšlela, kam nastoupit do katechumenátu, protože v Řepích jsem získala duchovní domov a bezvýhradné přijetí. Těšila jsem se, co přijde.

Vím, že všechno teprve začíná...

Otec Řehoř se nás svědomitě ujal a byl to krásný čas. Kvůli koronaviru jsme nemohli být pokřtěni na Bílou sobotu, ale brala jsem to

vlastně jako dar, příležitost, jak se Kristu ještě víc přiblížit. V té době mou někdejší modlitbu nahradila jiná: „Pane Ježíši, proměň moje srdce, ať jsem jako Ty. Potřebuji Tě.“ A říkám si to stále. Po každém svatém přijímání, ale i cestou do práce, třeba i při žehlení.

Vím, že křtem pro mě vše vlastně teprve začíná. Je to dar, Boží milost, ale taky pevná hradba, o kterou se mohu opřít. Pocit, že jsem pokřtěná, mě zatím stále dojímá a cítím obrovskou vděčnost, že mi to bylo dáno. Děkuji Bohu za všechny skvělé věřící, které mi poslal do cesty, jejich přístup k životu pro mě byl a stále je majákem a světlem. Moc bych přála všem lidem hledajícím a toužícím, aby se přestali bát, otevřeli se Kristu a nechali jej konat.

Dana Fraňková
z Prahy (40 let)

Katolická charismatická konference 2021

Kdy: 7.–11.7.

Kde: Brno Výstaviště BVV

Dá-li Hospodin a celková situace, uskutečnil by se zhruba program plánovaný na rok 2020.

Na jaře uvidíme...

Více snad v dubnu na www.cho.cz.

Pět dní v tichu

Kdy: 9.–14. 2. 2021

Pro mladé od 19 do 35 let.

David – příběh odvahy a důvěry

Kdy: 18.–21. 2. 2021

Duchovní cvičení pro muže.

Boží ANO našemu životu

Kdy: 11.–14. 3. 2021

Postní duchovní obnova pro všechny zájemce.

Farní evangelizační buňky (seminář)

Kdy: 14.–15. 5. 2021

Určeno pro začátečníky i pokročilé.

JUMP 2021

JUMP ML (15–18 let) 25.7.–31.7. 2021

JUMP XL (18–23 let) 2.8.–8.8. 2020

Kde: areál kláštera Kostelní Vydří

Přihlašování se koná 3.–17. 3., tedy pouze dva týdny, na webu jump.cho.cz.

Z přihlášek se bude losovat. V roce 2020 proběhly Jumpy zcela normálně, takže snad i napřesrok.

Večery chval v ČR

mají nový web: www.vecerychval.cz, kde přibyla sekce s oznámeními o živých přenosech.

KOMUNITA BLAHOŠLAVENSTVÍ

Dolany u Olomouce 24, 783 16

Web: www.blahoslavenstvi.cz

E-mail: akce@blahoslavenstvi.cz

Místem konání akcí (není-li uvedeno jinak) je sídlo Komunity v Dolanech u Olomouce.

Doporučený příspěvek pro účastníky je 450–500 Kč na den.

PECKA

Kdy: 29.–31. 1. 2021

Víkendovka pro mladé od 15 do 19 let.

KOMUNITA CHEMIN NEUF

Školní 1, Tuchoměřice, 252 67, tel. 220

199 441, sekretariat@chemin-neuf.cz,

Místem konání akcí je klášter

v Tuchoměřicích u Prahy, více info na www.chemin-neuf.cz.

Duchovní obnova pro mladé (18–30 let).

Chvály • osobní modlitba • ticho

• eucharistie • sport

• společná oslava...

LIVE, LOVE and pray!

Kdy: 16.–17. 1. 2021

Víkend pro mládež 14–18 let.

Kláster v Tuhoměřicích

Kána pro páry

Kdy: 1.–7. 8. 2021

Duchovní cvičení pro páry,
program i pro děti.

Více info: www.kana4you.cz

Otevřené modlitební setkání

každé úterý (19.00/19.30 Praha/
Tuhoměřice): aktuální info o konání
na www.chemin-neuf.cz

Komunita EMMANUEL

Římskokatolický farní úřad u sv. Tomáše,
Lidická 24, 602 00 Brno
www.emmanuel.cz,
e-mail: mladi@emmanuel.cz

Chodíme spolu a co dál?

Kdy: 23.–24. 1. 2021 a 17.–18. 4. 2021

Víkend pro páry uvažující o uzavření
manželství. Impulzy a svědectví
manželských párů, společná modlitba,
mše sv. a možnost adorace. Více: www.emmanuel.cz/snoubenci.

Večery pro dva

Kdy: 13. 1.; 27. 1.; 10. 2.; 3. 3. 2021

Kde: Restaurace a vinárna Baroko v Brně
Otevřená setkání pro páry, zaměřená
na podporu a rozvoj vztahu
manželských párů, společná modlitba,
mše sv. a možnost adorace.

Více: www.emmanuel.cz/vecery-pro-dva/

Osamělý rodič

Kdy: 27.–28. 2.; 27.–28. 3.;
24.–25. 4. 2021

Třívíkendové duchovní cvičení pro
osamělého rodiče: určeno pro rozvedené,
ovdovělé a samoživitele/ky.

Více: <http://www.emmanuel.cz/osamely-rodic/>

*Karmelitky budující klášter a kostel v Drastech na nás myslí,
nezapomínejme na ně ani my. (aktuality na <https://karmeldrasty.eu>)*

Čekají nás nové věci

„Hle, už nastalo, co bylo na počátku, teď oznamuji nové věci. Dříve než vyraší, vám je ohlašuji. [...] Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítajte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu pouští cestu, pustou krajinou řeky.“

(Iz 42,9.43,18–19)

Když k nám Bůh mluví o budoucnosti, máme jistotu, že se řečené opravdu stane. Jeho plány jsou dobré a jsou mnohem větší, než si dokážeme představit. Vede nás do stále nových a nových dobrodružství. Jakmile se má některý z jeho plánů naplnit, už chystá další kroky. Být v plném nasazení pro nás bývá velmi osvěžující a příjemné, ale pak se náš úkol zvolna završuje a my máme pocit, jako by nastalo jiné roční období.

Připadá nám to jako první podzimní den po létě. Je jasný a krásný, vane však chladnější vítr. Neznamená to, že selháváme nebo se mýlíme s Božím záměrem: jde o začátek jiného období. Něco nového je před námi. Ne vždy to ale umíme zachytit. Proto Bůh říká: „Nevíte o tom?“

V tomto čase přerodu, čase změny, je dobré citlivěji vnímat, všímat si změn. Častokrát jen jdeme pořád dál a ani nezpozorujeme, že naše cesta zahýbá. Ze své přirozenosti snadno ulpíváme na starých věcech. Proto nám Bůh ukazuje věci nové. Pobízí nás, abychom svými myšlenkami, svým nadšením a vědomím závazku přilnuli k dalšímu volání. Toto slovo, které nám on sám odkrývá, je novou vizí, vlévající život do našeho nitra. My pak posílení vyrazíme vstříc budoucnosti se vším, co v ní Pán chystá.

Ulf Ekman

(denní rozjímání z 6. 12. 2019)

<http://www.ulfekman.org>

Effatha magazín
PRO KATOLICKOU CHARISMATICKOU OBNOVU

ADRESA REDAKCE:

Charismatická obnova, z.s.
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: effatha@cho.cz

WEBOVÉ STRÁNKY KCHO

Info o akcích, texty, fotogalerie apod.
www.cho.cz

Finanční příspěvky: Časopis vychází jen díky příspěvkům čtenářů. **Náklady** na 1 ročník (tj. 3 čísla Effathy), výrobu i distribuci činí cca 150 Kč. **Platbu** lze provést převodem na účet 450718001/5500, var. symbol 101.

KOORDINÁTOR KCHO v ČR

Kateřina Lachmanová
Národní 8, 110 00 Praha 1
E-mail: koordinator@cho.cz

Zůstaňte v mé lásce

Jan 15,9

„CHVALOZPĚVY 9“ ... jsou k mání!

NOVÉ PÍSNĚ CHVAL V PODÁNÍ CHAPELY

Konferenční kapela zvaná „Chapela“ připravovala pro Katolickou charismatickou konferenci v Brně 2020 jako už tradičně nové CD *Chvalozpěvy 9*. Vzhledem k tomu, že Konference neproběhla, nebyla příležitost jej nabídnout, a proto využíváme prostřednictvím Effathy.

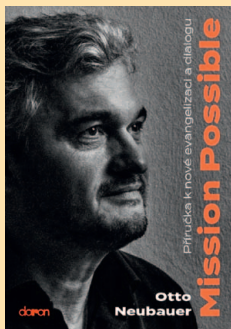
CD obsahuje záznam několika dosud nenahranych písní z Konference 2019. Jsou zde například písně „Bůh je tak blízko nás“, „Vše odkládám“ (překlad písně I Surrender), „Duchu přijď“ (překlad písně Spirit Fall), „Nyní pokloňme se před Králem“ a několik nově zhudebněných žalmů. Na nahrávce je rovněž zachycena atmosféra konference i s kouskem společného zpěvu naplněné haly na brněnském výstavišti. Dá-li Pán, budeme jej opět nabízet na nejbližší konferenci v Brně, ale pokud byste nechtěli čekat tak dlouho a využili byste ho k osobní modlitbě – obzvlášť v této době, kdy se nenabízejí ani večery chval -, Chapela Vám je ráda pošle poštou.

K dispozici jsou samozřejmě i předchozí CD „Chvalozpěvy 1–8“.

Stačí nám specifikace CD, o které/terá stojíte, a vaše poštovní adresa.

Obojí pošlete na e-mailovou adresu: chapela@seznam.cz.

Za Chapelu srdečně zdraví
Mirek Přikryl

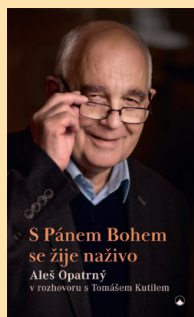
Otto Neubauer
Mission Possible
 Příručka k nové evangelizaci a dialogu
 Otto Neubauer (*1965) je člen komunity Emmanuel a známý evangelizátor z Vídně, mj. iniciátor akcí „Dny víry“ (evangelizace velkoměst) a „Noc kostelů“. Kniha je velice praktická a čtivá, plná svědectví a nových impulsů.
 Doron, váz., 280 str., 349 Kč

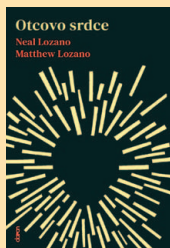
Vojtěch Kodet
Nedělní promluvy
 cyklus B
 Již druhý díl krátkých zamyšlení nad úryvky evangelia, která se předčítají při nedělních bohoslužbách (cyklus B, který právě probíhá). Užitečné nejen pro kazatele, ale pro všechny, kdo se chtějí připravit na nedělní liturgii.
 Doron, brož., 128 str., 219 Kč

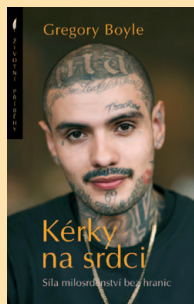
P. René-Luc
Patnáct podobností
 P. René-Luc je známý kazatel a misionář z jihu Francie, v Montpellier založil školu evangelizace CapMissio, působící mezi VŠ studenty. Právě z jeho oblíbených katechezí pro mladé se zrodila kniha *Patnáct podobností*.
 Doron, brož., 140 str., 199 Kč

Aleš Opatrný
 v rozh. s T. Kutillem
S Pánem Bohem se žije naživo
 Zajímavý rozhovor o životních peripetiích otce Aleše, o jednom z kořínků začátků Obnovy u nás, ale i o zákrutách doby, v níž už několik desetiletí slouží jako kněz.
 Váz., 245 str., 349 Kč

Neal Lozano
 Matthew Lozano
Otcovo srdce
 „Kniha *Otcovo srdce* odkrývá životodárnou pravdu o lásce Boha Otce ke každému z nás.
 Neal Lozano .
 Doron, brož., 276 str., 349 Kč

Gregory Boyle
Kérky na srdci.
Síla milosrdenství bez hranic
 Jezuita otec Greg už více než třicet let požehnaně působí uprostřed gangů mladistvých v Los Angeles. Mezi řádky silných příběhů je cítit vůni evangelia.
 Paulínky, brož., 336 s., 349 Kč

Ludmila Böhmová
 Kateřina Lachmanová
Komenský by zajásal
 příběh SIRIRI
 Čtenáři Effathy znají Siriri z konferencí v Brně. V knize se otevírá nádherný příběh nezištné pomoci a vynalézavosti, který svým životem píšou někteří z nás.
 Doron, brož., 336 str., 349 Kč

Anna Mátiková FSP
Expedice Bible.
Základní výbava
 Nadějně bibliště s. Anně se podařilo sepsat „nízkoprahový“ úvod do Bible, který u nás dlouho chyběl. Ocení mladí křesťané, ale snad všichni, kdo se v biblické formaci cítí poněkud zanedbaní.
 Paulínky, brož., 179 s., 229 Kč